

Stieren iedere dag naar buiten

INTRO: De Blonde-stieren van Erik Spijker lopen van voorjaar tot herfst overdag in de wei. Beter beenwerk en een goede kapstok voor het vlees zijn het resultaat van de weidegang.

AUTEUR: Arend Waninge

TEKST:

Een zomerdag, 's ochtends half negen. De staldeuren bij Erik Spijker in Terwolde gaan open. Wie melkvee verwacht komt bedrogen uit. Dat was vroeger. Nu komen vleesstieren naar buiten. De dieren weten waar ze naar toe moeten, dat is duidelijk. Ze leggen de weg iedere dag af. Het pad is afgezet met oude vangrails en een lint dat onder stroom staat.

Ook de afrastering van het grasland is goed verzorgd. Een dubbele rij prikkeldraad, ook onder stroom. De dieren lopen rustig richting wei. Spijker loopt zonder probleem tussen de dieren. Boer en stieren zijn aan elkaar gewend. „Dat is één van de grote voordelen van weiden. De dieren zijn veel rustiger tegenover mensen.”

Vroeger melkvee

In 1992 stopten vader en zoon Spijker met melken. Ze zaten in maatschap, maar om in de toekomst een levensvatbaar melkveebedrijf te houden waren veel investeringen nodig. Erik zag dit niet zitten. Hij vond werk buiten de deur en het melkvee ging weg. De stallen werden omgebouwd en geschikt gemaakt voor het houden van vleesstieren. „Ik mestte eerst van alles door elkaar. In het begin draaide dat heel lekker, maar langzamerhand werd het financieel steeds minder aantrekkelijk.”

Toen mkz uitbrak gingen de ruimers Spijkers deur niet voorbij. Daarna hadden ze twijfels om door te gaan. „Ondanks dat het maar net uit kon, hebben we toch maar weer vee opgezet. Het blijft mooi werk.” Twee jaar geleden stapte Spijker over naar Vleesvee Integratie Twente. De integratie levert nu de zuigers en neemt de slachtrijpe dieren af. Het zijn vooral Blondes d'Acquitaine. Zo nu en dan komt er een stier van een ander ras binnen.

De stieren zijn in het grasland aangekomen. Spijker kijkt tevreden het koppel over. „Iedere dag opnieuw geniet ik weer van de aanblik van dieren in de wei.” Met circa 30 stieren is de bezetting laag. Spijker streeft rond de stalperiode naar een koppel van 50 dieren, maar de zuigers van dit jaar moeten nog komen. „Ander vee is op dit moment schaars en vooral duur. Dan maar wat minder dieren.”

In september-oktober vult Spijker zijn veestapel aan. De zuigers zijn dan 4 à 5 maanden en blijven tot ze 22 à 24 maanden zijn. De zwaarste stier had vorig jaar een geslacht-gewicht van 675 kilo. „Een imposant beest. Als die met zijn kop aan het voerhek kwam, dan had je echt een kop voor je. Prachtig.” De stieren gaan hun tweede zomer ook nog naar buiten. Een jaar later zitten ze tegen afleveren aan en blijven ze op stal.

Vanaf april-mei gaan de stieren de wei in. Afhankelijk van het weer gaat dat door tot oktober. Het weiden van stieren is voor de familie Spijker niets nieuws. Ook toen er nog werd gemolken, waren er voor de hobby altijd enkele vleesstieren die 's zomers naar buiten gingen. Na de overstap naar volledig vleesvee bleven er enkele stukken grasland over. De teelt van maïs was op die percelen niet mogelijk. „Het land lag te laag. Ik kreeg de maïs er wel in, maar nooit weer af. Toen ben ik gewoon doorgegaan met weiden.”

Onbeperkt maïs

De stieren hebben het in de wei goed naar de zin. Ze lopen en vreten rustig. Spijker wijst op een wat kalere plek in het land. „Daar is gegraven. Stieren hebben daar nog wel eens een handje van.” Voordat de dieren in het voorjaar naar buiten gaan, laat Spijker ze eerst even achter de stal lopen. „Dan kunnen ze wennen aan buiten en aan de witte linten met stroom. Ze snuffelen een paar keer aan de draad en weten snel hoe het werkt.”

De stieren gaan 's avonds weer naar binnen. Dag en nacht buiten heeft Spijker wel geprobeerd. „Dan moet je bijvoeren en krijg je al snel modderplekken in het veld. Bovendien is de overgang naar het stalseizoen nu minder groot.” De stieren staan 's avonds al voor het hek te wachten om

naar binnen te gaan. Voordat hij rond zessen de stieren haalt, brengt Spijker vers voer voor het hek. In het weideseizoen krijgen de dieren op stal onbeperkt maïs. „Daar moet je mee leren spelen. Je moet niet te veel geven, anders worden ze dik.”

De maïsgift gaat in twee porties: 's avonds en 's ochtends voordat ze de stal verlaten. „Dan gaan ze met een ietwat gevulde maag de wei in. Ze zijn dan wat rustiger.” Gemiddeld vreten de dieren 10 kilo maïs per dag. Daar komt per dag maximaal een kilo brok bij. Vers gras zorgt voor de rest van het rantsoen.

Het weiden heeft volgens Spijker een positief effect op de uiteindelijke groei. „Door de beweging dijen ze goed uit. Mij is altijd geleerd: eerst de kapstok en dan het vlees. Door de betere botstructuur en het betere beenwerk kunnen ze de groei in de eindfase ook beter aan.”

Je zou zeggen dat meer bewegen ook ten koste gaat van de groei. Toch is het eindgewicht niet lager en de mestperiode niet langer dan bij andere mesters. „Ik heb het gevoel dat ze in het tweede jaar wat sneller groeien, maar dat is niet met cijfers te onderbouwen.” De kwaliteit van het vlees is goed, maar niet beter dan elders.

De stieren van Spijker hebben weinig gezondheidsproblemen. Alleen doken dit voorjaar tussenklauwontstekingen op bij zes dieren. Met antibiotica en een ontsmettingsbak is het probleem opgelost.

Kader bij artikel:

Profiel

Naam: Irene (36), Henk (73) en Erik (38) Spijker.

Woonplaats: Terwolde (Gld.).

Bedrijf: Plek voor 50 vleesstieren, hoofdzakelijk Blondes d'Aquitaine. De omgebouwde melkveestal heeft een volledig roostervloer, gedeeltelijk afgedekt met rubberen matten. De stieren zitten in de stal meestal met drie dieren bij elkaar. Bij het bedrijf hoort 12 ha, waarvan 5,5 grasland en 6,5 ha maïsland. Spijker werkt 4 dagen per week als chauffeur bij een wasserij.

Aanleiding voor reportage: Spijker weidt de stieren van het voorjaar tot de herfst overdag op zijn grasland. Hij heeft wel gedachten rond uitbreiding. Uitbreiding naar 70 stieren vraagt extra grond, waarvan in de buurt weinig beschikbaar is. Met de huidige hectares kan hij dan het weiden niet volhouden.

Bijschrift figuren:

De stieren van Erik Spijker in Terwolde gaan iedere dag naar buiten. Het heeft volgens hem een positief effect op de groei.

Oude vangrails en een lint dat onder stroom staat houden de stieren keurig op het pad richting weide.

Een ontsmettingsbak bij de ingang van de stal en een behandeling met antibiotica drukte tussenklauwontsteking de kop in.